

DALI JSME HUDBU DOHROMA

MUZIKUS

HELLYEAH Vinnie PAUL

psanec z Texasu

ARTS AND
CRAFTS,
BAJKAJS...
kytarář
Jan Běhounek

10
DESEK
KARLA
ŠAFAŘÍKA

JEFF BERLIN

metronom je mýtus

MAMA MIA,
NECH MĚ JÍT
aneb Bohemian
Rhapsody

DAVE
BAKSH
kytaroví
velikáni

JOE „BLOWER“ GARVEY
VÁCLAV VÝBORNÝ ALIAS ČERT
QUEEN
EMMANUELLE CAPLETTE

test

01
ROČNÍK XXIII
LEDEN 2013
66 Kč • 3,29 €
WWW.MUZIKUS.CZ

STUDIOLOGIC ACUNA 88 • AGUILAR OCTAMIZER • ALESIS IO DOCK • ESP A LTD KIRK HAMMETT KH-DC • IBANEZ AF-J81 SRD • IBANEZ ATK 1200-NT
IK MULTIMEDIA IRIG STOMP • PRESONUS BLUETUBE DP V2 • ROLAND JUPITER 50 • SONOR PERFECT BALANCE BY JOJO MAYER • TC ELECTRONIC G-NATURAL
TC ELECTRONIC VORTEX FLANGER • TECH 21 BOOST FUZZ • VSL VIENNA ENSEMBLE PRO

„ARTS AND CRAFTS, BAUHAUS...“ JAN BĚHOUNEK

Řemeslo jako nádherná naplňující činnost vytvářející funkční krásu a zároveň přirozeně učící pokoře. Ideály zapomenuté v historii?

„Odvětví stavby akustických kytar je silně svázáno tradicí. Přezítka z 19. a počátku 20. století můžeme dodnes vidět na naprostě většině světové produkce. Do nekonečna omilované kopie předválečných Martinů a Gibsonů. S úctou smekám klobouk před obrovským technologickým přínosem těchto stavitelů, ale na počátku nového tisíciletí je na čase posunout se dál...“ těmito slovy začínala obhajoba závěrečné maturitní práce začínajícího kytaráře Jana Běhounka na SUPŠ hudebních nástrojů a nábytku v Hradci Králové. Ale na začátek příběhu vzniku jeho vlastního modelu Fleur Guitar se musíme vrátit více než čtyři roky nazpět.

Jak ses vlastně dostal ke kytarařině?

Končil jsem svoji první střední školu, gymnázium Karla Sladkovského na

pražském Žižkově. Vystresovaný neustálým tlakem profesorů, že nás co nevidět čeká zkouška dospělosti, a v jednom kole večírků se spolužáky jsem kriticky podcenil přípravu na zkoušky na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, kam jsem se tehdy chtěl dál hlásit. Vždy mě lákal svět designu. Dávat obyčejným věcem nový krásný kabát a přitom zachovat nebo ještě vylepšit jejich funkčnost, byla výzva, která mě vždycky vzrušovala. Na VŠUP však vyžadovali prvotřídní průpravu v kreslení, a až jsem odmalička kreslil rád, úroveň žáků středních uměleckých škol jsem sotva mohl dosáhnout. A já se na kreslení zkrátka vykašlal. Všichni už měli vybrané vysoké školy, jen já nevěděl, kam dál. Náhodou jsem však zavítal na HUVEL (Hudební veletrh) ve Veletržním paláci. Stánek tam měla střední houslařská škola z Chebu. Koukám na krásnou lubovku, která tam stála, a říkám si: „Tohle že dokážou vyrobit lidi, kterým je šestnáct sedmnáct let? Vždyť je to všechno neskutečně napřesno...“

Jak to dělají? To musím zvládnout taky!“ Kamarád měl kamaráda, který do Chebu chodil, a ten mi povídá „Jestli to opravdu chceš dělat, zkus Hradec.“ A tak jsem se tam přihlásil a už po neuvěřitelně vstřícném a lidském pohovoru u ředitele Kosiny mi bylo jasné, že sem chci patřit.

Spousta lidí by nepředpokládala, že se někdo z gymnázia bude hlásit na, v podstatě, učňovský manuální obor. Máte nějakého kytaráře v rodině?

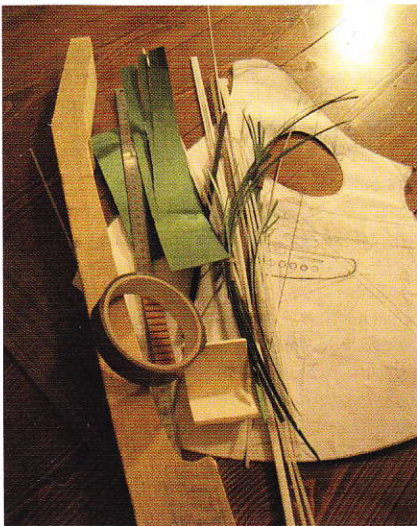
My rozhodně nejsme kytarařská rodina, ale podědil jsem zručnost po otci a řekl jsem si, že řemeslo má zlaté dno, a kdo něco umí rukama, ve světě se neztratí. Já se navíc snažím k řemeslu přidávat originalitu. Je to právě to, proč si pořídím zakázkově stavěný nástroj. Baví mě, že vám můžu nabídnout něco jedinečného, co vás vydělá z šedi standardů.

Na design si tedy nezanevřel...

Rozhodně ne. První roky v Hradci jsem si pořád myslel na VŠUP. Přišlo mi, že kytary jsou příliš úzká oblast a že bych se chtěl věnovat širšímu spektru produktů. Nechtěl jsem se nechat svazovat. Mým krédem byla odjakživa idea kalocagathie, starořecké univerzálnosti. Ale kytarařina, pokud vám začne jít, je vysoce návyková. Dneska bych si dokázal představit, že bych se výrobou nástrojů živil naplno, a naprosto by mě to naplňovalo. S každou další vyrobenou kytarou na sobě pozoruji progres a u každé vím, co bych příště vylepšil. Je to věčné hledání. A to je úspěšné, jen pokud se do něj naprosto ponoříte. Navíc kytarařské řemeslo v sobě sdružuje celou další řadu oborů. Musíte být velmi zručným truhlářem, šperkařem, zvládat mechaniku, akustiku, mít intuici, cit, a hlavně dokázat přemýšlet ve spojitostech. Takže jsem vlastně dostal i svoji touze po univerzálnosti. Nezavrhuji zatím možnost ještě někdy v budoucnu VŠUP zkusit, ale pokud bude o moje nápady zájem, vůbec by mi nevadilo zůstat „jenom“ výrobcem a návrhářem hudebních nástrojů. Je to oblast, do které vidím. A proto vím, že moje produkce nebude nedomyšlená, jak se to občas stává, pokud designér navrhuje něco, čemu vlastně moc nerozumí.

A na škole podporovali tvoji invenci?

Popravdě řečeno, nikdo v tomhle oboru není vlastně moc zvyklý na novoty. Donekonečna mi bylo opakováno že nic nového se vymyslet nedá, že už je všechno vymyšleno nejlíp, jak to jde. Na druhou stranu viděli můj zájem,

Připraveno na výrobu...

pochopili, že jsem schopný o problematice přemýšlet a diskutovat. Takže mi nakonec nechali i volnou ruku, když jsem si obhájil svoje postoje a názory. Jsem vlastně hrozně vděčný za jejich otevřenost, ačkoliv nedůvěřivou. Mohl jsem se nakonec vždycky realizovat, jak jsem chtěl, a to, že si dělám na svém vlastním nápadu, mi dodávalo ohromnou motivaci. Například zadání maturitního výrobku bylo „Americké kytary 19. a 20. století“, což jsem také hrubě nedodržel. Ale přimhouřili oko a nechali mě zase zkusit

typ: Fleur guitar
menzura: 645mm
pražců: 22
radius hmatníku: 16"
mechaniky: Schaller M6 mini custom black/chrome
materiály: Alpský smrk, ovangkol, abashi, eben, akryl, probarvované dýhy, kost
autor: Jan Běhounek
 (wildwoodguitars@seznam.cz, www.facebook.com/wildwood.guitars.7)

Fleur Guitar

další šílenost. Stejně je to nakonec vždycky jenom o komunikaci. Kdo dokáže s lidmi mluvit a vysvětlit rozumně svůj názor a zároveň má pochopení pro druhé, má dveře otevřené k čemukoli. To mi vždycky fungovalo.

Můžeš se tedy teď po škole rovnou pustit do vlastního byznysu?

Škola z vás kytaraře neudělá. Dá vám jen základ. Naučíte se několik fint, jak na to, ale na ohromnou spoustu věcí si musí člověk přijít sám. A hlavně se musíte ptát a ptát, a zase ptát. Bohužel je nějakým českým nástrojařským stigmatem, že pokud někdo opravdu něco ví, nechává si to pro sebe. Jako by se všichni báli, že to potom druzí budou dělat lépe než oni sami. Možná nedostatek vlastní sebedůvěry... Každopádně jsem moc rád, že hradečtí mistři měli takovou trpělivost s mými všetečnými otázkami. Měl jsem obrovské štěstí, že mě ve třetím ročníku prozřetelnost zavála ke dvěma špičkám české katarářské komunity. Janu Vlasákovi z Vivian Instruments a Romanovi Zajíčkovi z Rozawood. Dostal jsem tak z obou hlavních proudů kytarařství, elektrických i akustických nástrojů, tu nejlepší možnou školu. Při hledání praxí do čtvrtáku jsem zavolał Honzovi a říkám mu: „Nechceš na další rok otroka, co bude zadarmo dělat otravnou práci?“ a on: „No, to víš že jo. Stav se!“ A protože jsme si vzájemně padli do oka, už jenom kvůli společné vášni pro nové tvary, začal jsem u něj hned vypomáhat, což dělám doteď. Přitom mě všichni strašili, že sehnat místo u zajeť kytarařské firmy je prakticky nemožné. Díky Honzovi jsem měl možnost slyšet spoustu

TASCAM

Tascam DP32 nové 32 stopé studio

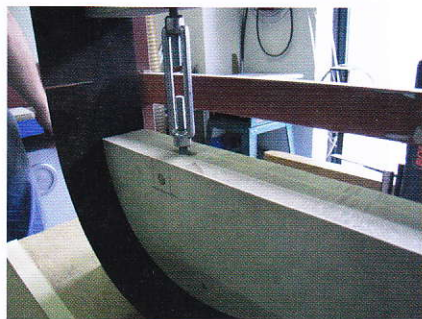

Výrobce přenosných studiových zařízení přináší model DP32 dovolující zpracování 32 stop, při simultánním záznamu 8 stop na karty SD/SDHC. DP32 poslouží též jako 40 kanálový mix pro 32 playbackových stop + 8 živých kanálů. Při záznamu je možné využít komprese a ekvalizace, k dispozici jsou i běžné efekty jako delay, reverb, chorus a simulace kytarových aparátů. Nejdůležitější funkce mají dedikované ovladače na ploše. Výsledný záznam je možné vypálit na CD nebo přenést pomocí USB k dalším úpravám.

AUDIO MASTER

ČR – AudioMaster CZ s.r.o., Ocelářská 937/39, 190 00 Praha 9
 tel. 800 131 134 (volejte zdarma), fax +420 226 011 135
 e-mail: obchod@audiomaster.cz
www.audiomaster.cz

SR – AudioMasters s.r.o., J. Simora č. 9, 940 53 Nové Zámky
 tel. +421 356 401 915, +421 356 402 215
 e-mail: info@audiomaster.sk
www.audiomaster.sk

Forma na ohýbání lubů

nejrůznějších elektrických kytar a baskytar a vůbec pochopit, jak je to u nich s barvou zvuku, jak s ní cvičí použitý materiál nebo i hardware, nebo jak obrovských zlepšení se dá dosáhnout už jenom třeba samotným seřízením. Romanovi jsem sice zavolaal až v druhém plánu, ale hned mě nadchl svojí skromností a pokorou. A to, že jsem mohl celý rok využívat bez omezení jeho neskutečně vybavenou dílnu, mě neuvěřitelně pomohlo. Navíc mně kdykoli byl ochoten s čímkoli poradit, pomoci, a inspiroval mě v celé řadě technologických postupů. Vůbec, vidět někoho, kdo se kytarářstvím živí, vám vždycky dá nejvíc. Pokaždé žasnu, jak se to dá dělat jednodušeji a přesněji, jen použít ty správné metody. A spousta nástrojů, které si můžete poslechnout, zase trénuje cit pro barvu zvuku. Dneska už jsem tak postižen, že mě hrozně nebaví hrát na nástroj, jenž špatně zní. Pokaždé mě to hrozně otráví :-)

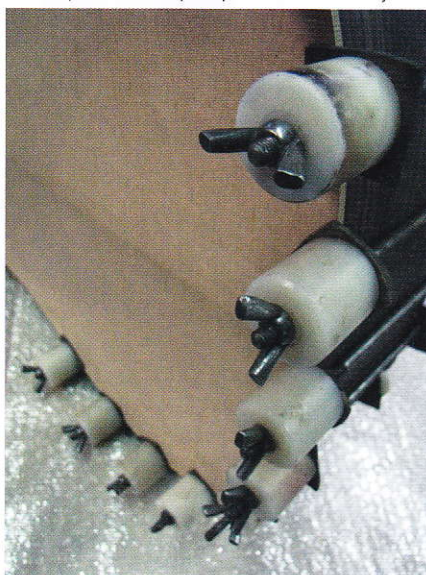
Je pro kytaráře důležité umět hrát na kytaru?

Teoreticky na tom zase tak moc nezáleží. Je to přece jenom z naprosté většiny řemeslo, a kdo je zručný a pečlivý, je schopný vyrobit dobrou kytaru, když ví jak. Mám několik spolužáků, kteří nejsou aktivními hráči, a přitom odvádějí skvělou práci. Ale když na nástroj umíte hrát, tak přirozeně víte, co kytaristé chtějí, a tím pádem nevyrobíte něco, co vám nejde do ruky. A také vám to dává možnost sám testovat vlastní i cizí nástroje a tím mnohem rychleji dostat přehled o škále barev zvuku, které se dá dosáhnout. Trénuje to váš hudební sluch. Já sám jsem na kytaru hrál jenom dva roky, když jsem se na školu hlásil, a ani dnes nejsem bezvadným kytaristou, ale myslím, že nemůžete být obojí na špičkové úrovni najednou. Buď stavíte dokonalé kytary, nebo na ně dokonale hrajete.

Řekni nám ale konečně něco i o svém modelu Fleur

Tvar nástroje vychází z několika konstrukčních aspektů. Za prvé jsem chtěl, aby se nástroj vyrovnal hratelností elektrické kytáře. Krk je proto napasován až na samotném konci hmatníku, a tím pádem se hráčovy prsty snadno dostanou až do nejvyšších poloh. Připevnění krku je řešeno čtyřmi masivními šrouby, stejně jako u kytar fendrovského typu. Umožňuje tak jeho snadnou výměnu či opravu. Za druhé, samotný tvar přední desky způsobuje, že ve

spodní části přirozeně vzniká oblast s vyšším laděním než v části horní, kde jsou napnuty i hlubší struny. Není tak potřeba desku v místě výšek nijak dál svazovat žebry. Jejich konce se tudíž mohou posunout mnohem blíže ke kobylce a nebrzdí desku v místě jejího největšího rozkmitu. Ačkoli jsem použil léty ověřený systém X-bracing, je i on poupraven a žebra se zde v podstatě paprskovitě rozbíhají od kobylky po desce, což ji celou rovnoměrně vyztužuje. Celý korpus je ergonomicky tvarován, jak nejvíc je to možné. Nepoužil jsem například zadní obvodovou výložku a mohl jsem hranu mnohem více zakulatit, aby nástroj hráče netlačil. V neposlední řadě ještě podotknu, že často problematické umístění závěsu na popruh je také elegantně vyřešeno. Klasický závěs přišroubovaný na patce krku, obtěžující

Zavírání korpusu

hráčův levý palec, se přesouvá na horní oblouk korpusu. Všechno na nástroji je komponováno do vějíře. Když propojíme středy spodních oblouků, ozvučného otvoru, kobylky, konce hmatníku i špičky hlavice přímkami, potkají se v jednom bodě. Esteticky to tak zapadá dohromady.

Vypadá to, že jsi to celé hodně promýšlel?

U mě je to s navrhováním jako s počítáním. Na začátku je vášně. Nápad, idea myšlenka. To jde všechno snadno, vezete se na vlně nadšení. Ale na konci je porod. Hodiny kreslení a gumování. Třeba nad tvarem ozvučného otvoru jsem strávil tři dny, kdy jsem byl zavřený doma chodil kolem výkresu a překresloval, až se mi papír začal trhat a já to místo musel přelepit, abych mohl pokračovat. Pořád jsem nebyl spokojený s tvarem nebo zase neseděla velikost, umístění. Několikrát jsem zápalil s rezignací. Ale nakonec je moje dětátko na světě a nejen mně se líbí. Další věcí je samotná výroba, kdy je potřeba dopředu rozmyslet celou technologii výroby úplně od začátku. Aby se vám co nejsnadněji stavělo a nebo abyste dokonce v půlce nezjistili,

že vám kvůli nějaké hloupé chybě něco nevychází. Na kytáře je velmi málo pravých úhlů, všude oblouky a oblíny. To je opravdu náročné na prostorovou představivost. Třeba hlavici jsem kvůli tomu za pochodu tvarově drobně pozměnil, protože když jsem zkoumo nasadil mechaniku, jednoduše to vypadalo ošklivě. Nebo když jsem si vymyslel, že na výložky použiji bílé akrylové sklo, protože se mi líbilo, že má hloubku, netušil jsem, jak těžké bude z něho vybrousit proužek 0,6 milimetru silný na obvodové hrany. Pořád se to pájilo, praskalo nebo nerovnoměrně ztenčovalo. A to i při skvělých strojích, které Roman na dílně má. To už vůbec nemluví o tom, že jsem se musel ten akryl naučit ohýbat, což je taky disciplína sama pro sebe. Dýhy, které lemuji akrylové proužky, jsem probarvoval pět hodin v papířáku, aby byly zelené, a tak můžu pokračovat dál... Nakonec to ale všechno vyšlo, a já jsem zase o pořádný kus zkušenější.

Tvoje kytara ale docela sklízí úspěch, takže snažení nebylo zbytečné.

Vlastně jsem to ani nečekal, že z ní budou ostatní tolik nadšení. Ale samozřejmě mě to ohromě těší. Vyráběl jsem si ji jako takový vlastní experiment. Před dokončením jsem trnul hrůzou, jestli to vůbec bude aspoň trochu slušně hrát. Když mě potom ředitel přihlásil do Národní ceny za studentský design, docela mě překvapil. Samotného by mě to rozhodně nenapadlo. Donutilo mě to vytvořit si vlastně celý promo vizuál, včetně loga a krátkého videoklipu – reklamy. Teď je Fleur v celonárodním finále a já jsem zvědavý, jak to nakonec celé dopadne. (Jan Běhounek získal „Ocenění za dobrý studentský design“, www.studentskydesign.cz, pozn. redaktora)

Jaké máš dál plány?

Abych pravdu řekl, rád bych si teď dal alespoň roční odpočinek od školy a počkal, kam se to celé se mnou přirozeně vyvine. Učím se v poslední době čím dál tím víc důvěřovat svojí intuici a cítím, že ke kytarařině mě to táhne. Tak nějak do sebe věci zapadají, že mě to vystřeluje tímhle směrem. A nejdůležitější je podle mě nechat se unášet proudem, dívat se kolem sebe a trochu v něm plavat, abychom šli tomu štěstíčku naproti... Rád bych se trochu rozjel po světě, protože je mi jasné, že jestli na něčem v našem oboru opravdu záleží, jsou to zahraniční kontakty. Dál budu koukat pod ruce zkušenějším kolegům a nasávat znalosti. Chtěl bych samozřejmě co nejdřív postavit další nástroje, protože nápadů mám plný skicák, ale to závisí především na zájmu hráčů. Nebráním se ani zakázkám, které nejsou vyloženě moje parketa, pokud budu mít pocit, že tomu rozumím natolik, že vznikne kvalitní výsledek. V současnosti se tak třeba připravuje nový model elektrických houslí pro jednoho mého přítele...

